

synes saameget mindre naturligt at stride til en saa gjennemgribende og for alle Parter besværlig Foranstaltning, som der jo foreligger Nøgdsagen et andet Lovudkast sigtende til at indrømme Menighedernes Indskyldelse paa Valget af deres Præster. Hvis dette Lovudkast nu eller senere maatte vinde Lovkraft, ville Præsterne endnu mere end før saa karakter af særlig at være knyttede til de mindre Samfund, af hvilke deres Løn, eller dog Hoveddelen af denne, hidtil er ydet.

Naar det af den af Folkethingets Udvalg afgivne Betænkning ses, at Hovedmotivet til at foreslaa en saa radikal Foranstaltning som Inddragelse af samtlige Præsters faste Indtægter i Statskassen, har været Omsorg for at sikke Staten dens fulde Eiendomsret over disse Midler i Nutid og Fremtid, da maa nærværende Udvalgs Flertal anse denne Omsorg for ufornøden. Der er Ingen, som kan udøve Raadighed over disse Midler, uden Staten, og der er ligesaa lidt Nogen, som kan gjøre Staten dens Raadighed stridig. Forsaavidt der dog, multig paa enkelte Steder hersker Tvivl om Retsspørgsmaalet, bekræfter det af Regjeringen forelagte Lovudkast ligesaafuldt og ligesaa bestemt som det af Folkethinget vedtagne, at Staten har Raadighed over disse Midler, idet hint ikke blot omordner deres Fordeling, men ogsaa indbringer en Del af dem til anden Anvendelse end den oprindelige. Og hvad enten de inddragne Dele af Præsternes Indtægter indflyde i Statskassen, eller de opføres paa Finantsloven som en særlig Fond, saa kan den lovgivende Magts Raadighed over dem — hvad nærværende Udvalgs Mindretal ogsaa erkjender — ikke være den fjerneste Tvivl underkastet.

Hvad Befolkningens Dærv og Duffer angaar, da tror Flertallet, at det idetmindste paa mangfoldige Steder vil være bedst stemmende med begge, at Præsteembedernes Indtægter eller dog den væsentligste Del af disse forbliver ved Embederne og ydes umiddelbart til Præsterne. Men forsaa vidt Duffer om Præstetiendens Afløsning have indblandet sig i denne Sag, hvor de — som Mindretallet ogsaa erkjender — ikke høre hjemme, da maa det vel ind-

rømmes, at, hvis man tænker sig Præstetienden forvandlet til en almindelig Skat, og som saadan paalagt alle Borgere eller alle Eiendomme uden Forskjel, da vilde dens foreløbige Inddragelse i Statskassen multigvis nok fremme en saadan Foranstaltning; men dennes Nærfærdighed vilde Flertallet paa ingen Maade kunne indrømme. Tænker man sig derimod Tienden afløst enten ved et for Tiendefriheden udbetalt Bederlag — som i sin Tid for det frie Hartkorn — eller ved dens Kapitalisering og Indbetaling een Gang for alle af det tiendeydende Hartkorn, da synes den Omordning af Landsbypræsternes Lønninger, som af Regjeringen er bragt i Forslag, aldeles ikke at træde hindrende imod herfor.

Men hertil kommer, hvad der for hele Flertallet har havt stor, for nogle af dets Medlemmer afgjørende, Bægt, at det tydelig fremgaar af de i Folkethinget førte Forhandlinger, som det ogsaa under første Behandling af denne Sag i Landstinget bestemt er erklæret af Kirke- og Undervisningsministeren, at Regjeringen ikke vil modtage det af Folkethinget vedtagne Lovforslag, saa at dets Vedtagelse ogsaa af Landstinget vilde være ensbetydende med Forslagets Forkastelse og med den hele Reforms Udsættelse i ganske ubestemt Tid. Udvalgets Flertal maa være ganske enigt med Folkethingsudvalgets Mindretal deri, at det ikke vilde være forsværligt at styde en Lovforanstaltning fra sig, fordi den efter Enkeltens Mening ikke gaar vidt nok, naar man dog maa erkjende, at derved flere af de væsentligste ved Præsternes nuværende Lønningsforhold klæbende Mangler og Ulemper ville blive afhjulpne.

Udvalgets Flertal fastholder derfor det af Regjeringen efter Kirkekommissionens Flertals Indstilling forelagte Lovforslag, dog ikke i den Stikelse, hvort det fra Føst af er forelagt, men saaledes som det er blevet bearbejdet af Mindretallet i Folkethingets Udvalg og ved Sagens tredje Behandling tiltraadt af et betydeligt Mindretal i Thinget. Denne Bearbejdelse har nemlig det væsentlige Fortrin fremfor det oprindelige Lovforslag, at den ved at begrænse Antallet af de høiestlønnede Præsteembeder til